

de lægger Vægten paa Realiteten og Realiteten er, at det er Sagkundskaben, dem, der har Forstand paa Tingene, der arbejder med dem. Den Tro, at naar blot Staten har sat sit Præg paa det, er det noget finere, noget sikrere end alt andet, eksisterer i hvert Fald ikke i dette Forhold.

Det ærede Medlem Hr. Ulrich mente, at 10 000 Kr. til den Kommission, her er foreslaaet, var for meget, og det tror jeg egentlig det ærede Medlem kan have Ret i. Det beror naturligvis paa, hvor meget Tilsyn der skal føres, og hvor meget man mener der vil være Grund til at udgive af Beretning. Jeg tror ogsaa, at 10 000 Kr. kan være rigeligt, men det ærede Medlem kan være ganske rolig for, at hvis det er for meget, saa bruger vi det ikke, og saa ser jeg heller ikke nogen Ulykke i, at det staa opført her. Det drejer sig jo om et Arbejde, hvis Omfang man ikke netop nu kan overse, og en vis Kontrol vil der jo være at føre med disse Bevillingers rette Anvendelse, paa samme Maade som der er en Kontrol med Planteavlsbevillingernes rette Anvendelse. Det gaar ikke an, at vi giver disse Midler ud, uden at der er et vist Tilsyn, i hvert Fald med, at Betingelserne er opfyldt, og jeg synes ikke, det gør noget, at der staa 10 000 Kr., thi der vil selvfølgelig ikke blive anvendt mere end nødvendigt.

Naar endelig det ærede Medlem Hr. Ulrich saa stærkt kritiserede Ændringsforslag Nr. 35, hvor der staa, at de 20 000 Kr. kan anvendes til Dækning af Udgifterne ved de samvirkende Landboforeningers Bedømmelse af Afkom, kan jeg egentlig ikke se, at det er saa uheldig en Affattelse. Hvis der stod, at de skal anvendes, var det en lidt farlig Affattelse; det vilde betyde, at hele Beløbet skulde betales ud, enten der var Brug for det eller ikke. Nu staa der, at de kan anvendes, og selvfølgelig, er der ikke Brug for det hele, saa sparer vi det. Det var dette Beløb, jeg mente der maaske slet ikke var Brug for, men jeg har maattet indrømme, at naar Landboforeningerne siger, at de kan ikke gøre det uden det Beløb, er det rimeligt, at de faar det. Men det Beløb, her er opført, er et Maksimumsbeløb; det kan anvendes, men der kan ogsaa spares deraf.

Til Slutning skal jeg overfor det ærede Medlem Hr. Olav Olsen, som fremhævede,

at 90 000 Kr. kunde være for meget til lokale Skuer, naar de nu i Fremtiden kun skulde have tre Tiendele af Præmiebeløbet, sige, at det er jo muligt. Der har i Udvalget været en god Villie til at støtte de lokale Skuer, og jeg tror ogsaa nok, jeg tør sige, at man lægger ganske særlig Vægt paa de lokale Skuer, efter at man i denne Affattelse af Husdyrloven paa alle Maader søger at støtte et Samarbejde mellem Landboforeningerne og Husmandsforeningerne, mellem smaa og store Landbrugere, et Samarbejde, som ogsaa jeg for mit Vedkommende i høj Grad ønsker fremmet. Der er jo ikke Tvivl om, at dette Samarbejde navnlig vil finde Sted paa de smaa Skuer, og naar man har forhøjet Beløbet saa stærkt, er det netop for at sikre sig, at dette Maksimum, tre Tiendele af Beløbet, i hvert Fald kan opnaas. Og deri tror jeg det ærede Medlem har Ret, at med 90 000 Kr. er det sandsynligt, at det kan komme til at passe. Men det har ogsaa været Udvalgets Hensigt, og jeg tror, det er rigtigt, at det bliver staaende.

Naar det ærede Medlem fremholdt Spørgsmaalet om, hvorledes de ældre Dyr skulde bedømmes i Jylland, saa tror jeg, at Landboerne i Jylland selv vil finde Vej for dette. Forholdene ligger i denne Henseende noget forskelligt i de forskellige jydsk Amter, hvad det ærede Medlem sikkert selv er bekendt med, og jeg tror ikke, at Spørgsmaalet egner sig for en Behandling i Lovparagraffer, men at vi herfra trygt kan overlade det til de direkte interesserede Kredse; de skal nok selv vide at finde den bedste Form for Bedømmelsen af ældre Dyr ogsaa i Jylland.

Med disse Bemærkninger, hvormed jeg tror at have svaret paa de Henvendelser, der er sket til mig, skal jeg tillade mig at anbefale, at de af hele Udvalget eller af et Flertal af Udvalget stillede Ændringsforslag nyder Tillsutning og bliver vedtaget.

Ordføreren (Clausager): Jeg kan fuldt ud bekræfte den højtærede Ministers Udtalelse om, at de fleste af de Ændringsforslag, her er stillet, er kommet udefra, fra de landbrugsfaglige Organisationer, navnlig De samvirkende danske Landboforeninger, og det havde maaske været lige saa rigtigt, at de, da en stor Del af dem